

POFOLGOWANIE (5) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; wszystkie o prawdopodobnie jasne (tak w pofolgować); a jasne.

sg G pofolgowania (2). ◊ A pofolgowani(e) (2). ◊ I pofolgowani(e)m (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

1. Łagodne potraktowanie (4) : O Boże [...] rącz dufzom fług y fłuźebnic twoich/ dąć odpufzczenie wftyłkich grzechow ich: áby zá naboźną przyczyną y prośbą/ onego pofolgowania doftąpili/ ná ktore fię tu vprzemyą myślą y požądaniem zánořili. *LatHar* 182.

pofolgowanie czego, czyje (2): drudzy w więźieniu byli v Bifkupá ná Lipowcu/ ále potym z vćiekáli [!]/ fnađż přes pofolgowanie czyie *BielKron* 417; á cokolwiek włomnořcią ludzkie⁸⁰ pořpolitowania zgrzełzył (álbo zgrzełżył) ty rącz to namiłořciwłzey dobrotliwořci twey pofolgowaniem oczyřcić. *LatHar* 658.

W przeciwstawieniu: »ucisk ... pofolgowanie« (1): Iesli więc godno v Bogá/ oddać tym co řciřkáią was/ vćiřk: A wam vćiřnionym pofolgowanie známi [*Et vobis tribulatis relaxationem nobiscum*]/ gdy fię ob-iáwi Pan Iefus z niebá zán-ioły mocy řwey. *BudNT* 2.*Thess* 1/7.

2. Wyrozumiałość (1) : á záfię wracayćie fię do tegoź/ áby was řzátan nie kuřł/ dla wálzey nieřtrzymawálořci. A toć mowię według pofolgowania/ nie według rořkazania [*secundum indulgentiam, non secundum imperium*]. *WujNT* 1.*Cor* 7/6.

Synonimy: 1. ulitowanie, zlutowanie.

Cf **POFOLGOWAĆ**

KW, MM